

Inventering av nedlagda deponier i Hyltes kommun

LÄNSSTYRELSEN
HALLANDS LÄN

2015-10-29

Beställare: Hyltes kommun

Datum: 2015-10-29

Dnr: 577-6936-13

Författare: Oliver Björnfors, Annika Molin & Malin Salberg

Tryck: Länsstyrelsen i Hallands län 2015

Omslagsbilder: Ovan vänster – Rydöbruks industrideponi (1), ovan höger – Drängsereds AFA, nedan vänster – Unnaryds AFA (B) och nedan höger – Landeryds AFA (C).

Foto: Oliver Björnfors

Sammanfattning

Miljöproblematiken kring nedlagda deponier har uppmärksammats alltmer på senare år. Enligt Naturvårdsverket har kommunerna ett ansvar för att riskbedöma nedlagda deponier och även för att det vid dessa platser ska finnas planerade och vidtagna åtgärder för att förebygga olägenheter.

Länsstyrelsen och Hyltes kommun har under våren 2015 till och med hösten 2015 arbetat med ett projekt där länsstyrelsen har inventerat deponierna medan kommunen har stått för kostnaderna. Inventeringen innefattade dels en riskbedömning av deponierna och även en prioriteringsgrund för eventuella åtgärdsbehov. Inventeringen har skett genom den så kallade MIFO-metodiken.

Totalt finns uppgifter om att det ska ha funnits 20 deponier i Hylte kommun. Av dessa har 14 deponier inventerats. En deponi utgick från inventeringen för att den är pågående och fem stycken har inte kunnat inventeras p.g.a. bristfällig information och/eller osäker lokalisering. Av de inventerade deponierna hamnade Gammalsbos deponi utanför Torup i riskklass 1. Nio deponier tilldelades riskklass 2 och fyra deponier riskklass 3. De deponier som fått en hög riskklass är de där det behövs ytterligare utredning och som eventuellt även behöver åtgärdas. Att gräva bort en hel deponi, sanera föroreningsinnehållet och därefter återdeponera massorna anses inte vara något realistiskt åtgärdsalternativ. Istället kan olägenheter förhindras genom att minska spridningen av lakvatten. Detta kan ske med t.ex. mer effektiv täckning av deponin och i vissa fall lokal lakvattenrening.

Innehållsförteckning

1. Inledning	5
1.1. Syfte	5
1.2. Avgränsning	5
1.3. Miljömål-Giftfri miljö.....	6
1.4. Bakgrund.....	6
1.4.1. Föroreningsinnehåll	6
1.4.2. Spridningsrisk	7
1.4.3. Exponering	8
1.4.4. Deponins faser.....	9
2. Metod	10
2.1. Urval av deponier.....	10
2.2. Branschklassning av nedlagda deponier	10
2.3. Inventering enligt MIFO-metodiken	10
2.4. Kartskikt.....	11
3. Resultat.....	11
3.1. Historisk överblick.....	11
3.2. Redovisning av deponier i Hylte.....	12
3.3. Fördelning av riskklasser	12
4. Diskussion.....	14
4.1. Riskklassning och åtgärder	14
4.2. Ej inventerade deponier	15
4.3. Jämförelse med tidigare inventeringar	15
4.4. Felkällor	15
5. Referenser	17
Bilaga 1	18
Bilaga 2	27
Bilaga 3	28

1. Inledning

Deponering har under en lång tid varit den huvudsakliga avfallshanteringen i Sverige. Allt eftersom miljöproblematiken kring nedlagda deponier uppmärksammas har behovet av riskbedömning med avseende på människors hälsa och miljön ökat.

Deponier som har avvecklats innan 2001 omfattas inte av deponeringsförordningen (2001:512) och samma krav finns därför inte på sluttäckning och efterbehandling som vid dagens deponier. Enligt Naturvårdsverkets författningssamling från 2006 (NFS 2006:6) har kommunerna, som tillsynsmyndighet över nedlagda deponier, en skyldighet att i avfallsplanen redovisa vilka nedlagda deponier som finns inom kommunen samt vilket avfall som har tillförts deponin. I 6 § NFS 2006:6 framgår att ”Planen skall innehålla uppgifter om deponier som inte längre tillförs avfall eller som inte längre används för detta ändamål”. Enligt Naturvårdsverkets föreskrift om avfallsplan har även kommunerna ett ansvar att riskklassificera de nedlagda deponierna enligt MIFO-metodiken och för de deponier där kommunen själv varit verksamhetsutövare ska planen även innehålla uppgifter om planerade och vidtagna åtgärder för att förebygga olägenheter för människors hälsa och miljön.

Tidigare riskbedömningar kan finnas men de baseras på inventeringar som i många fall är äldre än 30 år.

Samråd mellan länsstyrelsen och kommunerna angående ett samarbete rörande inventering av nedlagda deponier har skett och under 2014 startade projektet. Eftersom länsstyrelsen har erfarenhet av inventering av förorenade områden enligt MIFO-metodiken sedan tidigare, bestämdes att länsstyrelsen utför inventeringen medan kommunen står för finansieringen. Under våren 2014 hölls ett uppstartsmöte där kommunen och länsstyrelsen tillsammans bestämde vilka deponier som skulle ingå i inventeringen. Inventeringsarbetet har pågått från våren 2015 fram till och med hösten 2015.

1.1. Syfte

För att få en mer heltäckande bild av de nedlagda deponierna i Hyltes kommun genomfördes en kartläggning av dessa samt en inventering av ett urval av dem. Syftet med inventeringen var dels att utreda potentiella risker deponierna utgör på människors hälsa och miljön samt att ge en prioriteringsgrund för eventuella åtgärdsbehov. Resultatet av inventeringen kan även vara användbart vid planläggning av områden samt vid bedömning av risken för miljöpåverkan och framtida status (enligt t.ex. miljö kvalitetsnormerna eller EU:s vattenvårdsdirektiv) för sjöar, vattendrag och grundvattenmagasin.

1.2. Avgränsning

Inventeringen resulterade i en riskbedömning av ett urval av deponier, ett digitalt kartskikt (innefattande deponiernas lokalisering och en kortfattad informationsdel), en rapport samt en muntlig presentation av projektet och dess resultat. Det digitala kartskiktet har kommunen sedan användning av i sitt dagliga arbete.

1.3. Miljömål-Giftfri miljö

Enligt det nationella miljökvalitetsmålet gällande giftfri miljö ska förekomsten av ämnen i miljön som har skapats i eller utvunnits av samhället inte hota människors hälsa eller den biologiska mångfalden.

Som en del i att nå detta mål har Naturvårdsverket skickat in ett förslag till regeringen angående tre etappmål gällande förorenade område, vilka ska bidra till att öka takten för efterbehandling av förorenade områden. Etappmålen innebär att:

1. Minst 25 procent av områdena med mycket stor risk för människors hälsa eller miljön ska vara åtgärdade år 2025.
2. Minst 15 procent av områdena med stor risk för människors hälsa eller miljön ska vara åtgärdade år 2025.
3. Användningen av annan teknik än schaktning följt av deponering, utan föregående behandling av massorna, ska ha ökat år 2020.

De föreslår även ett övergripande mål som säger att år 2050 ska alla områden med mycket stor risk eller stor risk för människors hälsa eller miljön vara åtgärdade.

1.4. Bakgrund

En nedlagd deponi avser ett avfallsupplag som inte längre är i drift. Med kommunala deponier menas deponier för kommunalt omhändertaget avfall även om huvudman för anläggningen är ett bolag (Länsstyrelsen Dalarnas län, 2008). En avslutad deponi är en pågående miljöfarlig verksamhet enligt 9 kap 1 § miljöbalken. Nedlagda deponier kan ge en negativ påverkan på människors hälsa och miljön genom spridning av föroreningar i mark och vatten samt utsläpp till luft av deponigas och andra flyktiga föroreningar. Nedlagda deponier kan även utgöra förorenade områden enligt 10 kap. miljöbalken. Som en följd av detta kan olika verksamhetsutövare bli ansvariga för deponierna (Rihm T, 2014).

En avfallsdeponi speglar det samhälle som fanns då deponering skedde. Detta innebär att avfallet i en deponi består av en heterogen blandning av material som har tillförts deponin vid olika tidpunkter. På ett flertal av de nedlagda deponierna har sorterat avfall deponerats som kan ge upphov till föroreningar. Innan miljöskyddslagen trädde i kraft år 1969 saknades i princip bestämmelser gällande markanvändning som kunde medföra föroreningar i omgivande mark. Deponierna vid denna tid var ofta fler och mindre. Efter 1969 började kommunerna i större utsträckning att samordna deponierna som då blev färre och mer kontrollerade. Det fanns ofta någon som jobbade med att sköta avfallsupplaget och det blev vanligare att deponierna inhägnades och att öppettider begränsades. Kommunsammanslagningarna i Halland under 1970-talet, innebar att många små kommuner upptogs i ett fåtal större. Sammanslagningen ledde till att många av de äldre och mindre deponierna avvecklades och att ett fåtal större blev kvar.

1.4.1. Föroreningsinnehåll

För deponier som innehåller hushållsavfall är det sällan dokumenterat vad som har deponerats vilket innebär att det är svårt att utesluta någon typ av förorening. Enligt Naturvårdsverket (2011) kan hushållsavfall innehålla tungmetaller i form av bly, kadmium, koppar, krom, kvicksilver, nickel och zink. De kan ha sitt ursprung från t.ex. metallskrot, spillolja, färger och impregneringsmedel (t.ex. arsenik). Det kan finnas organiska föroreningar i form av aromatiska kolväten samt organiska klorföreningar. De kan bl.a. komma från lösningsmedel, bekämpningsmedel, impregneringsmedel

(t.ex. kreosot och klorfenoler) och flamskyddsmedel som kan finnas i möbler och textilier. Avfallsförbränning kan ge upphov till dioxiner/furaner och PAH, vilket bl.a. kan bildas vid eldning av plast och gummi. Elektronikskrot kan ge upphov till PCB, kadmium och kvicksilver. Deponier med bygg- och rivningsavfall kan innehålla till exempel arsenik, bly, kadmium, koppar, kvicksilver, aromatiska kolväten, PCB och PAH. Deponier kan även innehålla mycket närsalter, i form av ammoniumkväve, efter deponering av organiskt material som latrin, mat- och trädgårdsavfall.

På grund av den stora variationen av innehållet i en deponi är det i princip omöjligt att genomföra representativ provtagning av det fasta materialet. Istället kan det vara bättre att ta prov på lakvattnet och utföra screeninganalyser, eftersom detta ofta ger en indikation på vilka ämnen som kan spridas utanför deponiområdet. Provtagning bör i första hand ske av konduktivitet samt klorid- och ammonium.

Vid deponier som innehåller nedbrytbart organiskt material föreligger en risk för metangasbildning. Gasbildningen sker vid syrefattiga förhållanden och gasen som är lätttröglig kan via dräneringar och ledningar ta sig långt från deponin. Risken finns också att gas ansamlas och då kan explosionsrisk föreligga. Halterna av deponigas är svårbedömd vid inventeringen i MIFO fas 1. Deponigas består av en blandning av metangas och koldioxid. Gasbildningen är som störst under den anaeroba fasen då aktiviteten hos metanbildande bakterier är stor (se mer om deponins faser i kap 1.4.4). Halveringstiden för det organiska materialet varierar från ett par månader upp till flera decennier och gasbildning kan därför ske under långa perioder. Gasbildningen påverkas även av temperatur och fukthalt. Produktionen av deponigas kan uppskattas till 10-20 m³ per ton/hushållsavfall under de åren då gasproduktionen är som störst.

1.4.2. Spridningsrisk

Vatten som varit i kontakt med deponerat material och som avleds från eller kvarhålls i en deponi kallas lakvatten. Deponier innehåller ofta stora mängder föroreningar samlade på en begränsad yta och med tiden kommer dessa ämnen spridas med lakvatten ut i den omgivande miljön. (Naturvårdsverket, 2014).

I många fall återfinns deponier på platser där geologiska och hydrologiska förutsättningar innebär stora spridningsrisker och urlakning av föroreningar. De tidigare deponierna är ofta lokaliserade utan någon tanke på spridningsrisken – platser som idag är otänkbara med tanke på miljö och hälsa användes inte sällan förr till deponering. Många av de inventerade deponierna består av återfyllda mörghålor, lertäkter eller grustäkter.

Deponier vid mörghålor eller lertäkter underlagras av lera, vilket är ett tätt material. I de fall lera underlagras avfallsmassor innebär detta en geologisk barriär som naturligt hindrar föroreningar att spridas nedåt till grundvatten. Vid dessa platser är det vanligare att vatten via ett förhöjt hydrostatiskt tryck istället läcker via ytvatten. Det är också vanligt att dessa platser är dränerade, eftersom området blir vattensjukt, och läckage är då möjligt via dräneringsledningar.

Vid deponier i gamla grustäkter föreligger ofta en stor spridningsrisk till grundvatten. Grus- och sandavlagringar har en mycket stor genomsläppligheten. Äldre deponier har sällan sluttäckts med tillräckligt täta massor varför nederbörd kan tränga genom avfallsmassorna och slutligen nå grundvattnet.

På en del platser har det deponerats i mossområden och vid de platserna är det ofta svårt att bedöma spridningsrisker.

Spridning av föroreningar kan vara beroende av vilken fas deponin befinner sig i. Metaller, till exempel, lakar främst ur vid sura förhållanden. Detta uppstår dels i den aeroba fasen men även i den humusbildande fasen (se mer om faserna i kap 1.4.4.). Metaller kan alltså börja laka igen många år efter att en deponi lagt ned.

Deponigas och lättflyktiga föroreningar kan spridas från deponier via kulvertar, dag- och spillvattenledningar och sprickor i mark (Avfall Sverige, 2013). Gaserna kan tränga in i byggnader genom t.ex. ledningar, sprickor i betonggolvet och i källarväggar.

1.4.3. Exponering

När exponeringen vid nedlagda deponier bedöms behövs kunskap kring var föroreningarna är lokaliserade och hur de kan spridas. Utöver det behövs kunskap kring markanvändning idag och i framtiden.

De allra flesta deponierna är på något sätt övertäckta vid avslutandet, och även om täckningen i många fall inte innebär en tätning för nederbörd så minskar drastiskt riskerna för exponering via oralt intag av jord, hudkontakt och inandning av damm. Exponering kan dock ske vid grävarbete i marken och viss exponering kan även ske via intag av växter, svamp och bär. Flera av deponierna ligger idag på jordbruksmarker, vilket ofta är fallet när deponering har skett i gamla mägerhål. Enligt SGI (2012) minskar risken för exponering av intag via växter drastiskt om de översta 30 till 50 cm av jordlagren utgörs av näringsrik och vattenhållande oförorenad jord. Detta beror på att växterna hämtar huvuddelen av sin näring från de övre jordlagren och då endast i mindre omfattning utvecklar djupare rötter.

De främsta exponeringsriskerna bedöms vara via lakvattenpåverkat grundvatten eller ytvatten. Om ett förorenat grundvatten når en vattentäkt kan det förorena dricksvattnet och om det når ett vattendrag kan det ge en negativ påverkan på växt- och djurlivet. Ett lakvatten från en deponi kan vara akuttoxiska för olika organismer. Andra ämnen kan vara bioackumulerbara och därmed ha en betydande påverkan på sikt även om koncentrationerna är låga. Läckage av närsalter kan bidra till övergödning av vattendrag.

Deponigas bidrar till utsläpp av växthusgaser i form av metan och koldioxid. Deponigas kan också skada växtlighet genom att en ökad koncentration orsakar syrebrist vid rötterna. Om gasen ansamlas i otillräckligt ventilerade utrymmen som t.ex. kulvertar och schakt kan det resultera i explosion eller kvävning. Deponigas och andra flyktiga föroreningar bedöms i de flesta fall inte utgöra någon hälsorisk vid inandning utomhus. Däremot bedöms inandning av ångorna i dåligt ventilerade inomhusmiljöer utgöra en risk (SGI, 2012).

I deponier med mycket organiskt material finns det risk för sättningar när materialet bryts ned. Detta bör beaktas på platser där byggnader uppförts ovanpå en deponi. Sättningar kan också öka spridningen av föroreningar. Vid deponier som är lokaliserade i sluttningar kan sättningar medföra en skredrisk. Jordskred kan t.ex. dämna igen vattendrag. Vid inventeringen visade det sig att ett antal deponier var lokaliserade vid sluttningar med vattendrag nedanför. Kraftiga regn kan också orsaka skred då massorna kan bli instabila.

Vid de deponier där avfall är synligt i dagen kan framförallt lekande barn och djur skada sig på t.ex. sönderrostat och vasst material.

1.4.4. Deponins faser

Vid en deponi sker nedbrytningsprocesser över tid. För att förenklat beskriva de vanligaste processerna i en avfallsdeponi görs en indelning av olika faser. Faserna beskrivs nedan baserat på information från Avfall Sverige (2013).

Aerob fas

Aerob fas delas upp i initial fas respektive en syre- och nitratreducerande fas.

Initiala fasen karaktäriseras av tillgången på syre. Fasen startar från det att deponering påbörjas till det att den biologiska nedbrytningen tar fart. Nedbrytningen är långsam under initial fas och gas- och lakvattenbildning är låga. Fasen är ofta mycket kort och varar vanligtvis cirka en månad.

I den syre- och nitratreducerande fasen är den mikrobiella aktiviteten hög. Nedbrytningen av organiskt material börjar med syre (aerob respiration) och fortsätter därefter med nitrat (denitrifikation). Vid reduktion av syre kommer metaller att oxideras och bilda oxider, hydroxider eller fria joner. Huvudsakliga nedbrytningsprodukter är vatten och koldioxid. Syre- och nitratreducerande fasen är relativt kort i och med att tillgången på syre och nitrat är begränsad i avfallsmassorna. Fasen varar ofta endast cirka en vecka.

Anaerob fas

Den anaeroba fasen delas upp i en sur anaerob fas respektive en metanbildande anaerob fas.

Sur anaerob fas inleds när syre och nitrat förbrukats. Det bildas flyktiga fettsyror, ammonium och koldioxid. Dessa restprodukter sänker pH-värdet till 5-6. Det sänkta pH-värdet ökar lösligheten hos många metaller och ökar koncentrationen i lakvattnet. Längden på den sura anaeroba fasen varar i ett par år upp till 10 år.

Under den metanbildande anaeroba fasen förbrukar bakterier nedbrytningsprodukterna väte, koldioxid och ättiksyra från den tidigare fasen, för att bilda metan. Fasen karaktäriseras av metanbildning. En annan effekt är att pH-värdet ökar något, på grund av att koncentrationen av organiska syror minskar. Ett högre pH ger vissa positiva effekter då svavelföreningar reduceras till sulfider och kan fällas ut. Koncentrationen av metallföreningar kommer minska, då de bildar komplex med sulfider.

Humusbildande fas

När innehållet i deponin inte längre enkelt kan brytas ner minskar den mikrobiella aktiviteten och produktionen av deponigas minskar för att så småningom avstanna. När bildningen av deponigas minskar kan syre återigen tränga in i deponin. Redoxpotentialen ökar och olika stabila föreningar, så kallade humusämnen, kommer långsamt att börja bildas. Humusämnen består av molekyler med flera hydroxyl- och karboxylsyragrupper. Humusämnen bildar stabila komplex med metaller och resultatet blir återigen mer rörliga metaller som kan lakas ur deponin. Fasen kan vara mycket lång. 100–100000 år eller fram till nästa istid.

2. Metod

2.1. Urval av deponier

Urval av vilka deponier som skulle ingå i inventeringen beslutades vid ett möte våren 2015 mellan Hyltes kommun och länsstyrelsen. Bedömningen utgick från en sammanställd lista med information över platser där någon form av deponiverksamhet förekommit. Uppgifterna var inhämtade från både kommun och länsstyrelse. På listan fanns totalt 13 objekt. Ett av dessa utgjorde en pågående deponi och ingår därför inte i inventeringen. En annan togs bort för att den antogs utgöra ett slamupplag vid ett avloppsreningsverk och slamupplag har inte prioriterats i denna inventering. Totalt fanns det elva deponier vilka alla skulle ingå i inventeringen.

2.2. Branschklassning av nedlagda deponier

Enligt Naturvårdsverket ligger nedlagda avfallsdeponier i branschklass 2. En branschklass är en schablonindelning av en hel bransch och baseras på vilka kemikalier som är vanligt förekommande. De branscher som har en hög branschklass (1, 2 och i vissa fall 3) bedöms behöva inventeras. Nedlagda deponier har branschklass 2, på grund av en stor heterogenitet i branschen, och behöver alltså inventeras. Vid en inventering bedöms varje deponi efter sina specifika förutsättningar och riskklassningen kan därför avvika från branschklassningen (se stycke 2.3.).

2.3. Inventering enligt MIFO-metodiken

Enligt Naturvårdsverket bör nedlagda deponier inventeras enligt den så kallade MIFO-metodiken för att bedömningen av risker för förorenade områden ska bli enhetlig och kunna ge en prioriteringsgrund för fortsatta undersökningar och åtgärder.

Metodik för inventering av förorenade områden (MIFO-metoden) är en metod utarbetad av Naturvårdsverket (Rapport 4918- Metodik för inventering av förorenade områden) för att bedöma risker som potentiellt förorenade område utgör för människors hälsa och miljön. Metoden är uppbyggd i två separata faser. Fas 1 innebär orienterade studier och är den som har använts under deponiprojektet. MIFO fas 2 innebär att översiktliga undersökningar utförs med provtagningar av t.ex. mark och grundvatten. Arbetet med MIFO fas 2 baseras på resultaten från MIFO fas 1. I MIFO fas 1 arbetar inventeraren först och främst med tillgänglig information i form av tidigare utredningar samt arkiv- och kartmaterial. Historiska flygbilder från Lantmäteriet används för att säkerställa deponiernas lokalisering och avgöra deras utbredning. Informationsinsamling sker även på samtliga objekt via platsbesök och intervjuer med personer som har kännedom kring deponierna. Informationen sammanställs i blanketter tillsammans med administrativa uppgifter.

För att kunna avgöra riskerna för människa och miljö bedöms följande aspekter:

- Föroreningarnas farlighet
- Föroreningsnivån
- Spridningsförutsättningar
- Känslighet och skyddsvärden

Risken bedöms separat för varje aspekt och vägs därefter ihop till en samlad riskbedömning. Föroreningarnas farlighet har bedömts utifrån Naturvårdsverket klassificering. Ett flertal ämnen har fått en klassificering från låg upp till mycket hög farlighet. Föroreningsnivån beror bl.a. på volymen förorenade massor men även på mängden förorening. Hur stora spridningsförutsättningarna är beror

bl.a. på vilken jordart som finns i området, markens lutning och om det finns andra transportvägar i närheten som t.ex. kulvertar eller diken. Känslighet och skyddsvärde bedöms utifrån exponeringsrisken för människor och miljön. Den samlade riskbedömningen resulterar i en riskklass från 1-4, där riskklass 1 innebär en mycket stor risk för människors hälsa och miljön, 2 innebär en stor risk, 3 en måttlig risk och 4 en liten risk. Riskklassen varken konstaterar eller utesluter föroreningar utan den utgör enbart en bedömning av hur stor risken är för förorening.

Eftersom deponier på många sätt är mer komplexa än andra potentiellt förorenade områden finns det ett visst behov av anpassning att ta hänsyn till under inventeringen. SGI gav 2014 ut ett vägledningsmaterial (Inventering, undersökning och riskklassning av nedlagda deponier – Information och råd) som ett komplement till MIFO-metodiken. Där tas aspekter upp som är speciellt viktiga att ta hänsyn till vid inventering av deponier. Några av de viktigaste presenteras nedan:

- Hushållsavfall är heterogent och kan ge upphov till en rad olika föroreningar och ofta kan inte några föroreningar uteslutas i en äldre, nedlagd deponi. Deponier med hushållsavfall antas följaktligen innehålla ämnen med hög till mycket hög farlighet. Vid bedömningar av föroreningarnas farlighet antogs de därför konsekvent vara höga-mycket höga om de innehöll hushållsavfall.
- En deponi genomgår flera faser när avfallet bryts ner och beroende på faktorer såsom organisk halt, syrenivå och avfallets karaktär kan deponin under tid skifta fas.
- Läckage av föroreningar beror på omgivningen och vilken fas deponin befinner sig i.
- Risk för deponigasbildning

2.4. Kartskikt

Ett kartlager med deponiernas uppskattade yta utformades i datorprogrammet ArcGIS. Lagret innehåller även information om namn på deponierna, fastighetsbeteckning, om det är en kommunal deponi, vilka avfallstyper den innehåller, verksamhetstid, riskklass och motivering till riskklass.

3. Resultat

3.1. Historisk överblick

Hyltes kommun bestod fram till 1952 av åtta mindre kommuner som därefter slogs ihop till tre storkommuner, Torup, Hylte och Unnaryd. I Torups kommun ingick tidigare Torup, Drängsered och Kinnared. I Hylte ingick Långaryd, Färgaryd och Femsjö och i Unnaryd ingick Södra Unnaryd, Jälluntofta och Bolmsö, som idag ingår i Ljungby kommun i Jönköpings län. Befolkningsmängden enligt SCB (1971) var år 1970 i Torups kommun 3993 personer varav huvuddelen bodde i Torup, i Hyltes kommun 5522 personer, varav de flesta bodde i Färgaryd och en stor del även i Långaryd och i Unnaryds kommun 1666 personer, varav huvuddelen bodde i Södra Unnaryd. År 1974 bildades nuvarande Hylte kommun. Samtliga av de mindre kommunerna har haft minst ett kommunalt avfallsupplag vardera. I samband med att de mindre kommunerna slogs ihop till större lades många av de lokala avfallsupplagen ned och gemensamma, större avfallsupplag bildades. Samtliga av de tre storkommunerna har ett större avfallsupplag vardera som dessutom varit aktiva under en längre period, även efter sammanslagningen till nuvarande Hylte kommun. De utgörs av Gammalsbos AFA i gamla Torups kommun, Unnaryds AFA (B) i gamla Unnaryds kommun samt Borabos AFA i gamla Hylte kommun. Borabos AFA är den enda av deponierna som är aktiv ännu idag.

Avfall som fördes till deponierna bestod i huvudsak av hushålls-, trädgårds- och byggnadsavfall. Många av de kommunala deponierna har dock även tagit emot industriavfall. Speciellt de tre sistnämnda deponierna har tagit emot stora mängder, som troligtvis skulle klassas som farligt avfall idag. Det är även sannolikt att också de mindre deponierna har tagit emot en del industriavfall, även om det inte alltid finns dokumenterat. Utöver detta har även industrier i Rydöbruks haft en del egna deponier. Även andra industrier kan ha haft egna deponier. I denna inventering har dock endast industrideponier i Rydöbruk ingått. Eventuella andra industrideponier kan ha inventerats i samband med att den aktuella industrin inventerats. Industriverksamheten bedöms ha varit omfattande i Hylte kommun sett till antalet invånare.

Från och med år 1981 beslutades att allt hushållsavfall i Hylte kommun skulle gå till komposteringsanläggningen MHAAB (Mellersta Hallands Avfall AB) i Falkenbergs kommun. Vid driftstopp på anläggningen fick hushållsavfall deponeras vid Gammalsbos AFA. Om allt hushållsavfall i kommunen verkligen gick till komposteringsanläggningen från och med detta år är dock osäkert.

3.2. Redovisning av deponier i Hylte

Vid urval av vilka deponier i Hyltes kommun som skulle ingå i inventeringen antogs det finnas elva objekt som behövde inventeras och två som kunde tas bort. Under inventeringens gång visade det sig dock ha funnits fler deponier än vad som tidigare framgått. Det som i urvalet antogs vara ett slamupplag, Kinnareds ARV, var i själva verket en kommunal hushållsdeponi och därför var det bara den pågående deponin, Borabos AFA, som egentligen kunde tas bort. Det visade sig även att några objekt som vid urvalet räknats som en deponi utgjordes av flera olika och dessutom inkom nya uppgifter om deponier som funnits i kommunen. Det totala antalet deponier blev därför istället 20, inklusive Borabos AFA.

Två av deponierna utgörs av industrideponier, Papyrus/Rydöbruk industritipp och Rydöbruks AFA (B), som redan tidigare blivit inventerade av länsstyrelsen. Ny information som tillkommit i aktuell inventering har lagts in i de tidigare och riskklasserna har även ändrats. Deponierna har även döpts om från Papyrus/Rydöbruk industritipp till Rydöbruks industrideponi (1) och Rydöbruks AFA (B) till Rydöbruks industrideponi (2). Flera av deponierna i inventeringen har fått nya namn som stämmer bättre överens med vilken verksamhet som förekom på platsen.

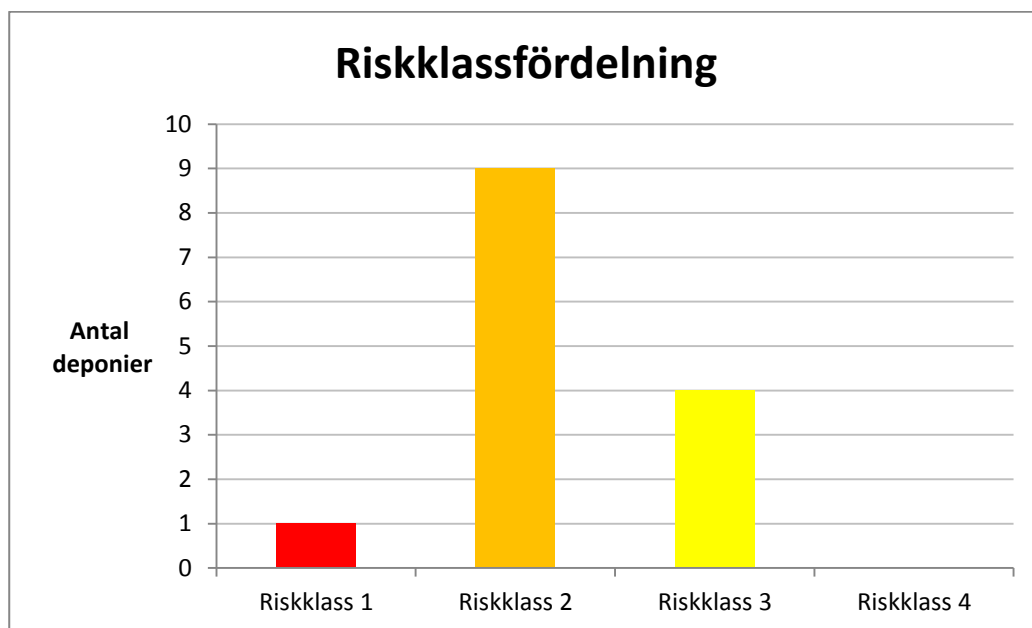
Alla deponierna har inte kunnat inventeras, vilket dels berott på att informationen inte ansetts tillräcklig och även på att exakt lokalisering inte kunnat bekräftats.

3.3. Fördelning av riskklasser

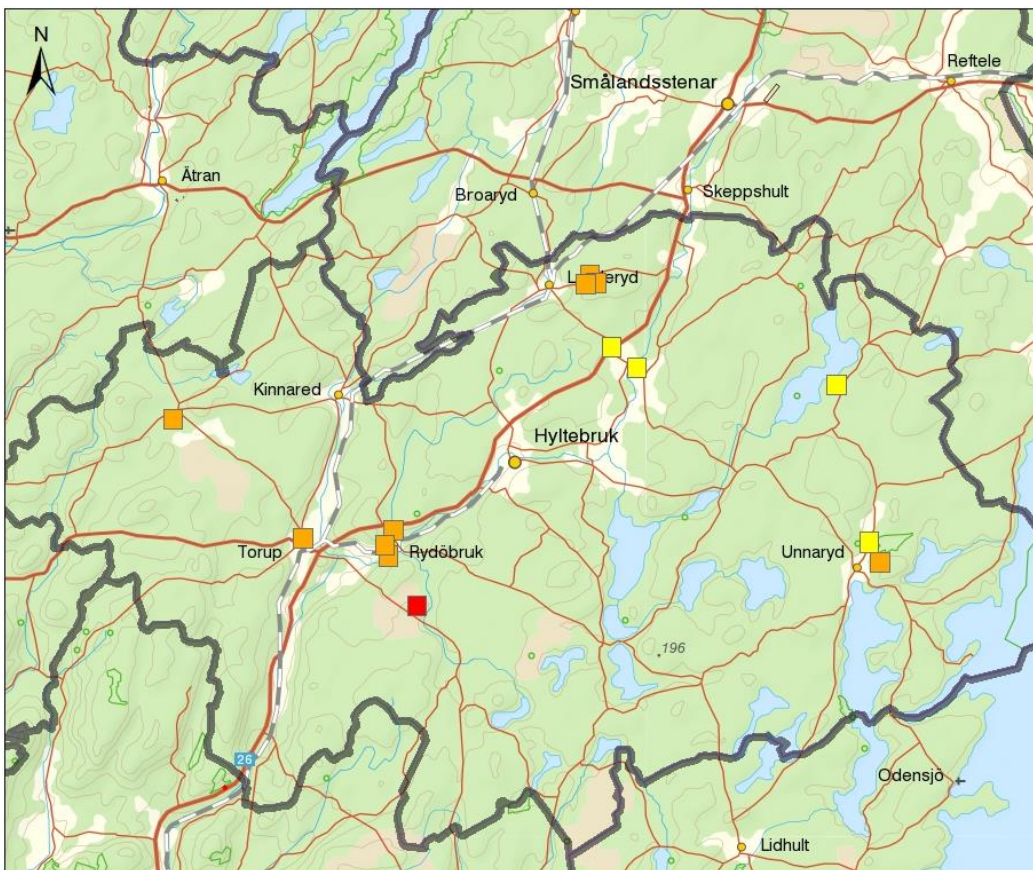
Totalt inventerades 14 deponier (inklusive Rydöbruks industrideponi 1 och 2). Utöver dessa fanns det fem deponier som ej kunnat inventeras och en deponi som ströks för att den är pågående (Borabos AFA). Av de inventerade deponierna hamnade en deponi i riskklass 1, nio i riskklass 2 och fyra i riskklass 3. (figur 1 och tabell 1). I figur 2 redovisas en översiktskarta över deponiernas lokalisering i Hyltes kommun. Riskbedömning och motivering till samtliga inventerade deponier redovisas i bilaga 1. Samtliga objekt som fanns med på listan vid urval av deponier 2015 samt nytillkomna efter inventeringen redovisas i bilaga 2. I bilagan redovisas även om deponierna har fått nya namn, vilken status de har (inventerade, ej inventerade eller pågående) samt eventuell kommentar. De deponier som inte kunnat inventeras redovisas i bilaga 3. I bilagan har all information som framkommit om platserna sammanställts.

Tabell 1. Sammanfattning av riskklassfördelningen av de inventerade deponierna.

Deponi	Riskklass
Gammalsbo AFA	1 – Mycket stor risk
Unnaryds AFA (B)	2 – Stor risk
Torups AFA	2 – Stor risk
Drängsereds AFA	2 – Stor risk
Rydöbruks AFA	2 – Stor risk
Rydöbruks industrideponi (1)	2 – Stor risk
Rydöbruks industrideponi (2)	2 – Stor risk
Landeryds deponi (A)	2 – Stor risk (svag)
Landeryds deponi (B)	2 – Stor risk (svag)
Landeryds deponi (C)	2 – Stor risk (svag)
Nyarps deponi (A)	3 – Måttlig risk
Nyarps deponi (B)	3 – Måttlig risk
Jälluntoftas AFA	3 – Måttlig risk
Unnaryds AFA (A)	3 – Måttlig risk

Figur 1. Riskklassfördelning för samtliga inventerade deponier i Hylte kommun.

Figur 2. Översiktskarta över nedlagda deponier i Hylte kommun. Deponier med riskklass 1 är markerade med röd symbol, riskklass 2 med orange symbol och riskklass 3 med gul.

4. Diskussion

4.1. Riskklassning och åtgärder

Det kommer att krävas ytterligare arbete från kommunerna för att uppfylla NFS 2006:6. De deponier som har fått en hög riskklass (1 och 2) är de där det behövs mer utredningar och som eventuellt även behöver åtgärdas. Länsstyrelsen har vid inventeringen föreslagit om det anses behövas några mer översiktliga åtgärder på någon deponi. Detta utesluter inte att det fortsättningsvis behövs ytterligare utredningar, med eventuella åtgärder som följd, efter att de översiktliga åtgärderna är utförda. För de deponier som fått en lägre riskklass (3 och 4) bedöms inga åtgärder behövas i nuläget. Eventuellt kan det behövas någon mindre åtgärd i form av uppstädning av synligt avfall. I de fall exploatering förekommer på eller i närheten av en deponi bör utredning ske även om riskklassen är en 3:a eller 4:a. Detta bör även ske om förutsättningarna på platsen förändras, t.ex. genom översvämning, ras eller liknande.

Riskklassningen av deponierna kan komma att ändras efter provtagning beroende på resultatet. För att riskklassen ska kunna sänkas ska dels provtagningen vara utförd på ett sådant sätt att läckage med stor sannolikhet kan uteslutas och dessutom ska inte betydande läckage förväntas ske i framtiden. Riskklassen kan komma att höjas om provtagning visar på att det föreligger en större risk för människors hälsa och/eller miljön än vad som bedömdes i inventeringen.

Åtgärdsbehov är svårt att förutse i denna fas. Fördjupade undersökningar av hydrogeologi och läckage av lakvatten behövs oftast för att kunna föreslå lämpliga åtgärder. Alternativa åtgärder för efterbehandling kan behövas då sanering av föroreningsinnehållet ofta inte är möjlig. Att gräva bort

en hel deponi, sanera föroreningsinnehållet och därefter återdeponera massorna är enligt Rihm, T (2014) och Naturvårdsverket (2011) oftast inget realistiskt alternativ. Istället behövs åtgärder som minskar olägenheter av lakvatten genom t.ex. täckning av deponin och lokal lakvattenrening. Som en del i reningssteget kan våtmarker, översilningsytor eller odlingar av energigrödor anläggas. Åtgärder kan också behövas för att samla in deponigas och se till att det inte finns slutna utrymmen som gasen kan ansamlas i, då det kan utgöra en explosionsrisk.

4.2. Ej inventerade deponier

Några av deponierna har inte gått att inventera och riskklassa på grund av att lokaliseringen är osäker och/eller för att informationen inte anses ha varit tillräcklig. Om dessa platser utgör en risk för människors hälsa eller miljön är därför osäkert. Dock verkar de inte utgöra några av de större upplagen eftersom det inte finns mer information om dem. Förmodligen ingår därför de deponier som är allvarligast i inventeringen. Eventuellt kan kommunen behöva titta vidare på de osäkra objekten.

4.3. Jämförelse med tidigare inventeringar

Vid en jämförelse mellan den nuvarande inventeringen och den inventering som genomfördes 1983 kan konstateras att riskerna generellt bedöms vara högre idag. Sedan 1983 har mycket hänt som kan resultera i en högre riskklass. Tidigare fanns inte samma kunskaper om vilka föroreningar en deponi kan innehålla och inte heller samma kunskaper om spridningsriskerna. Förhållandena vid deponierna kan ha förändrats med åren, till exempel kan deponin ha börjat läcka, täckningen kan ha försämrats så att avfall sticker fram, bostäder kan ha byggts i närheten av deponin och naturskyddade områden eller vattenskyddsområden kan ha bildats. En uppdaterad bedömning av riskerna vid de nedlagda deponierna ansågs av nämnda anledningar vara nödvändig för att få en bättre bild av deponiernas möjliga påverkan på människors hälsa och miljön och för att få en prioritering av vilka deponier som bör utredas och eventuellt åtgärdas. Det har också visat sig att en del av deponierna i Hylte inte redovisas i den tidigare inventeringen.

4.4. Felkällor

Det kan inte uteslutas att det finns fler deponier i kommunen än vad som har identifierats i inventeringen. Under inventeringens gång framkom några nya avfallsupplag som kommunen inte verkar ha haft någon kännedom om idag och det går inte utesluta att det kan finnas flera.

Det syntes ibland järnutfällningar vid deponierna vilket kan ses som ett tecken på lakvatten. Utfällningarna kan även bero på naturlig förekomst av järn i marken, varför detta kan vara ett vilseledande tecken för bedömning av läckage.

I inventeringen beslutades att inte bestämma volymen på deponierna eftersom större delen av dem består av utfyllda hålor. Att bedöma djupet på dessa hålor i efterhand och utan undersökningar är svårt. Uppgifter om djupet har inhämtats via intervjuer med personer som sett hur platserna såg ut under verksamhetstiden och baseras på deras uppskattningar. Uppgifterna bedöms som osäkra och inte tillräckligt tillförlitliga för att bedöma volymen. Uppskattningar av djupet har ändå tagits med i vissa MIFO-blanketterna för att ge en ungefärlig bild.

Ofta är de årtal som angivits i MIFO-blanketterna osäkra. Informationen bygger många gånger på muntliga uppgifter och eftersom det handlar om årtal långt tillbaka i tiden blir uppgifterna endast

ungefärliga. Årtalen bygger också ofta på avtal som skrivits mellan markägaren och kommunen. Det är dock svårt att veta om detta var det faktiska startåret. Även efter nedläggning kan viss deponiverksamhet ha förekommit.

5. Referenser

Avfall Sverige utveckling (2013). Handbok för deponigas-Rapport D2013:02.

Förordning (2001:512) om deponering av avfall.

NFS 2006:6 – Grundföreskrift. Naturvårdsverkets föreskrifter och allmänna råd om innehållet i en kommunal avfallsplan och länsstyrelsens sammanställning

Länsstyrelsen Dalarnas län (2008). Inventering av förorenade områden i Dalarnas län. Nedlagda kommunala deponier. Länsstyrelsen Dalarnas tryckeri, oktober 2008.

Naturvårdsverket (1999). Rapport 4918-Metodik för inventering av förorenade områden. Almqvist & Wiksell Tryckeri, Uppsala 1999.

Naturvårdsverket (2011). Naturvårdsverkets rapport 0000-Inventering, undersökning och riskklassning av nedlagda deponier. CM Gruppen AB, Bromma 2011

Naturvårdsverket (2013) Efterbehandling av förorenade områden – förslag till nytt etappmål i miljömålssystemet. <http://www.naturvardsverket.se/Miljoarbete-i-samhallet/Miljoarbete-i-Sverige/Regeringsuppdrag/Redovisade-2013/Fem-nya-etappmal/Efterbehandling-av-fororenade-omraden/>. Hämtad 2015-03-02. Senast uppdaterad 2013-12-08.

Naturvårdsverket (2014). Miljöproblem vid deponering. <http://www.naturvardsverket.se/Sa-mar-miljon/Mark/Deponier/>. Hämtad 2015-03-02. Senast uppdaterad 2014-01-07.

Regeringskansliet (2012). Giftfri miljö. <http://www.regeringen.se/sb/d/5542/a/43906>. Hämtad 2015-03-03. Senast uppdaterad 2012-09-05.

Rihm, T (2014). Inventering, undersökning och riskklassning av nedlagda deponier – Information och råd. Statens geotekniska institut, SGI. Publikation 14, Linköping.

SCB (1971). Folkmängd 31.12.1970 enligt indelning 1.1.1971 – Del 1. Kommuner och församlingar. Civiltryck, Stockholm 1971

SGI (2012). Exponering via ångor, jord och växter. <http://www.nedlagd.deponi.se/problembeskrivning/miljo-halsorisker/exponering-via-angor-jord-vaxter/>. Hämtad 2015-03-03. Senast uppdaterad 2012.

Bilaga 1

Tabell 2. Riskklass och motivering för samtliga inventerade deponier.

Id	Namn	Typ av deponi	Typ av avfall	Riskklass	Motivering
106137	Gammalsbo AFA	Kommunal	Hushålls, trädgårds, bygg, industri, schaktmassor	1	<p>Deponins innehåll och föroreningarnas farlighet: Deponin är mycket stor, cirka 2 hektar och har varit aktiv en lång tid (cirka 50 år). Det har deponerats hushålls-, trädgårds-, bygg- och industriavfall. Stora mängder industriavfall har deponerats. Bland annat avfall från träimpregneringsanläggning, pappersavfall, spånavfall, slam, avfall från verkstadsindustrier och livsmedelsbutiker. Mycket av industriavfallet bedöms innehålla föroreningar med hög till mycket hög farlighet. Även hushållsavfall bedöms ge upphov till föroreningar med hög till mycket hög farlighet. Föroreningsnivåerna bedöms vara mycket stora i mark och stora i ytvatten.</p> <p>Känslighet och skyddsvärden: Deponin angränsar en mosse som enligt Naturvårdsverket har mycket stora naturvärden. På grund av det bedöms skyddsvärdet vid deponin vara stort till mycket stort. Känsligheten bedöms vara måttlig eftersom deponin ligger avskilt och närmsta bostad finns cirka 700 meter från platsen.</p> <p>Spridningsförutsättningar: Läckage har flertalet gånger konstaterats i ytvatten runt om deponin. Flera mossområden finns i omgivningen och norr om deponin finns en sjö. Det är oklart hur vattnet rör sig, men deponin avvattnas troligen åt flera håll. Spridningsförutsättningar till ytvatten bedöms vara stort. Marken har en måttlig genomsläpplighet. Även grundvattnet i området kan vara påverkat. Spridningsriskerna till grundvattnet bedöms vara måttligt.</p> <p>Deponin tilldelas den högsta riskklassen, mycket stor risk för människor och miljön. Bedömningen baseras på att väldigt stora volymer avfall som kan ge upphov till farliga föroreningar har deponerats. Lakvattenpåverkan i området har under 1970- och 1980-talet påvisats. Ingen uppföljning eller kontroll av deponin har skett från det att den avslutades. Den stora risken bedöms vara att deponin påverkar omgivande skyddsvärd natur negativt. Risken för att människor påverkas bedöms inte vara lika stor i dagsläget.</p>
106173	Unnaryds AFA (B)	Kommunal	Hushålls, trädgårds, bygg, industri	2	<p>Deponins innehåll och föroreningarnas farlighet: Deponin är stor cirka 11 000 m² till ytan och har varit verksam mellan 1960-1980. Stora volymer avfall har tillförts deponin. Hushålls-, trädgårds-, byggnads och industriavfall har deponerats. Industriavfallet finns inte detaljerat beskrivet men kommer från industriverksamheter i området. Deponin bedöms med stor sannolikhet innehålla föroreningar med hög till mycket hög farlighet och föroreningsnivåerna i marken bedöms vara mycket stora.</p> <p>Känslighet och skyddsvärden: Känsligheten bedöms vara måttlig. Människor vistas inte ofta på området och det är cirka 700 meter till närmsta bostad. Cirka 100 meter nordväst från deponin finns mycket stora naturvärden i form av naturreservat. Skyddsvärdet bedöms därför som stort.</p> <p>Spridningsförutsättningar: Bedöms vara måttliga i mark- och grundvatten då området domineras av moräner med en måttlig genomsläpplighet. Störst är spridningsriskerna till ytvatten då deponin läcker till ett dike i anslutning till deponin.</p>

					<p>Riskklass:</p> <p>Deponin tilldelas riskklass 2. Deponin innehåller med stor sannolikhet farliga föroreningar. Deponin läcker och det har inte gjorts några undersökningar eller provtagningar på omgivningen genom åren. Deponin bör utredas och eventuellt åtgärdas.</p>
106175	Torups AFA	Kommunal	Hushålls, trädgårds, bygg	2	<p>Deponins innehåll och föroreningarnas farlighet:</p> <p>Deponin är cirka 4000 m² till ytan och tillfördes avfall från 1940-talet fram till 1960-talet. Deponin innehåller hushålls-, trädgårds och byggnadsavfall. Det har inte framkommit några uppgifter kring deponerat industriavfall men det kan inte uteslutas. Det har även eldats på platsen. Avfallet bedöms ge upphov till föroreningar med hög till mycket hög farlighet. Eldning av avfall kan ge upphov till dioxin och PAH som har en mycket hög farlighet.</p> <p>Känslighet och skyddsvärden:</p> <p>Skyddsvärdena är måttliga i området då inga utpekade naturvärden finns nära deponin. Känsligheten är mycket stor i mark- och grundvatten och stor i ytvatten på grund av att deponin finns inom vattenskyddsområde. Deponin ligger nära Torups tätort och närmsta bostadsområde finns cirka 150 meter från deponin. Även det bidrar till att känsligheten i området är stort.</p> <p>Spridningsförutsättningar:</p> <p>Genomsläppliga jordarter dominerar i området och deponin ligger mellan en isälsavlagring och ett mossområde. Det finns en bäck i nära anslutning till deponin. Bäckens rinner norrut mot Norrebäcken och mynnar så småningom i Prästasjön. Spridningsförutsättningarna bedöms på grund av detta vara stora både i mark, grundvatten och till ytvatten.</p> <p>Riskklassning:</p> <p>Deponin hamnar i riskklass 2 – Stor risk för människors hälsa och miljön. Vattenskyddsområdet, stora spridningsförutsättningar och en antagen hög föroreningsnivå med farliga föroreningar motiverar riskklassen. Deponin bör utredas och eventuellt åtgärdas.</p>
106189	Drängsereds AFA	Kommunal	Hushålls, jordbruksavfall	2	<p>Deponins innehåll och föroreningarnas farlighet:</p> <p>Deponin är relativt liten till ytan (cirka 2000 m²) och har varit verksam under 1950-1960-talet. Enligt tidigare inventering har det främst deponerats hushålls- och jordbruksavfall. Avfallet antas kunna ge upphov till föroreningar med hög till mycket hög farlighet. Föroreningsnivån i marken bedöms vara stor.</p> <p>Känslighet och skyddsvärden:</p> <p>Det finns ett vattenskyddsområde i Drängsered, cirka 120 meter från deponiområdet. Känsligheten bedöms därför vara stor. Ingen utpekad skyddsvärd natur finns vid deponin. Skyddsvärdet bedöms vara måttligt.</p> <p>Spridningsförutsättningar:</p> <p>Måttliga spridningsförutsättningar i både mark och vatten bedöms föreligga. Jordarterna i området har en måttlig genomsläpplighet och det finns inga ytvattendrag i anslutning till deponin. Stillastående vatten finns dock precis i anslutning till deponin och detta var kraftigt missfärgat och såg påverkat ut.</p> <p>Riskklassning:</p> <p>Deponin är relativt liten till ytan och det har troligen främst deponerats hushållsavfall och jordbruksavfall. Hushållsavfall antas kunna ge upphov till föroreningar med hög till mycket hög farlighet. På grund av närheten till ett</p>

					vattenskyddsområde bedöms deponin utgöra en stor risk för människor och miljön och tilldelas riskklass 2 – Stor risk för människor och miljön.
106185	Rydöbruks AFA	Kommunal	Hushålls, trädgårds, bygg, industri, muddermassor	2	<p>Deponin innehåller troligtvis en hel del industriavfall. Innehållet består även av hushållsavfall från en bit in på 1960-talet och muddringsmassor från Nissan. Industriavfallet kan bl.a. bestå av kisaska samt rester av träimpregneringsmedel och klorfenol vilka är ämnen som bedöms ha mycket hög farlighet. Muddermassorna kan vara förorenade av de industrier som ligger längs med Nissan. Hushållsavfall från denna period bedöms kunna ha hög-mycket hög farlighet. Eldning av avfall har förekommit på deponin vilket kan ha gett upphov till PAH och dioxiner som har en mycket hög farlighet.</p> <p>Föroreningsnivån är svår att bedöma i denna fas. Deponin har uppskattningsvis en area på ca 3000m² och en höjd på 3-4 m. Deponin bedöms vara medelstor men eftersom betydande mängder avfall med hög-mycket hög farlighet antas ha deponeras förväntas föroreningsnivån i mark kunna vara mycket stor. Eftersom området består av morän, som har en medelhög genomsläpplighet, antas nivån i grundvatten vara måttlig-stor. I ytvatten och sediment antas den också vara måttlig-stor eftersom Skärkeån rinner endast 10 m österut. Det låg en del synligt avfall i deponislätten vilket djur eventuellt skulle kunna skada sig på.</p> <p>Spridningsförutsättningarna i mark och till grundvatten bedöms vara måttliga-stora eftersom att marken består av morän. Spridningsförutsättningar till ytvatten bedöms vara stora eftersom Skärkeån ligger endast 10 m bort och området ligger i en slänt ner mot ån. Spridningsförutsättningarna i ytvatten och sediment bedöms vara måttliga-stora eftersom flödet var relativt högt i ån.</p> <p>Känsligheten i området bedöms vara måttlig eftersom deponin ligger ganska avskilt i ett skogsområde och inga bostäder eller dricksvattenbrunnar finns i närheten. Skyddsvärdet bedöms också vara måttligt eftersom inga utpekade naturvärden finns i närområdet.</p> <p>Sammantaget hamnar deponin i riskklass 2 p.g.a. att föroreningsnivån antas vara mycket stor och risk finns för läckage till Skärkeån. Deponin bör utredas och eventuellt åtgärdas.</p>
106135	Rydöbruks industriedeponi (1)	Icke-kommunal	Industriavfall, muddermassor	2	<p>Stor osäkerhet. Föroreningar har konstaterats. Undersökningen visar på ett litet läckage. Anrikning av arsenik sker dock i slam nedströms deponin. Eftersom osäkerhet råder om innehållet i tippen bör provtagning ske kontinuerligt. Nästa omgång bör ske om 3-5 år. Vilket STORA Enso accepterat. Deponin tilldelas riskklass 3// Johan Asplund 2004</p> <p>Läckage har konstaterats dels vid miljö- och hälsas provtagning 1991 och vid SWECO Viaks provtagning 2004 (på uppdrag av Stora Enso). Vid miljö- och hälsas provtagning av ytvatten uppmättes vid en punkt höga halter av arsenik och vid SWECO Viaks provtagning uppmättes i några punkter höga halter av zink och måttligt höga halter av krom, koppar och arsenik. Efter provtagningen 2004 bestämdes att prover skulle tas vid upprepade tillfällen var 3-5 år. Detta har inte skett. Inga prover har heller tagits i själva deponin. Deponin misstänks innehålla stora-mycket stora föroreningsnivåer av ämnen med hög-mycket hög farlighet. Eftersom läckage har konstaterats till ytvatten bedöms föroreningsnivån i ytvatten och sediment vara måttlig-stor. Vid platsbesök var ett mindre vattendrag nedströms deponin starkt rödfärgat, vilket kan bero på läckage från deponin. Marken i området består av morän, som är ett medelgenomsläppligt material, och nivån i</p>

---

grundvatten antas därför också kunna vara måttlig-stor.

Deponin ligger i en sluttning och marken har en hög fuktighet vilket gör att spridningsförutsättningarna bedöms vara stora i mark samt till ytvatten och sediment. Till grundvatten bedöms de vara måttliga-stora eftersom att marken i området består av morän. Det konstaterade läckaget till ytvatten stärker bedömningen att spridningsförutsättningarna är stora i området. Området är även klassat som en nyckelbiotop bl.a. p.g.a. att örtrika bäckdråg förekommer vilket är en naturtyp som kännetecknas av skogsbestånd i sluttningar med permanent fuktig eller blöt mark.

Eftersom deponin ligger inom ett område med nyckelbiotoper bedöms skyddsvärdet vara stort. Känsligheten i området bedöms däremot vara måttlig eftersom deponin ligger ganska avskilt i ett skogsområde och inga bostäder eller dricksvattenbrunnar finns i närheten.

Sammantaget hamnar deponin i riskklass 2. Riskklassen har sedan 2004 höjts från riskklass 3 till riskklass 2 p.g.a. att deponin misstänks innehålla stora-mycket stora föroreningsnivåer av ämnen med hög-mycket hög farlighet. Läckage till ytvatten har konstaterats och deponin ligger inom ett område med stort skyddsvärde. Deponin innehåller troligtvis en hel del industriavfall. Innehållet består även av hushållsavfall från en bit in på 1960-talet och muddringsmassor från Nissan. Industriavfallet kan bl.a. bestå av kisaska samt rester av träimpregneringsmedel och klorfenol vilka är ämnen som bedöms ha mycket hög farlighet. Muddermassorna kan vara förorenade av de industrier som ligger längs med Nissan. Hushållsavfall från denna period bedöms kunna ha hög-mycket hög farlighet. Eldning av avfall har förekommit på deponin vilket kan ha gett upphov till PAH och dioxiner som har en mycket hög farlighet.

Föroreningsnivån är svår att bedöma i denna fas. Deponin har uppskattningsvis en area på ca 3000m² och en höjd på 3-4 m. Deponin bedöms vara medelstor men eftersom betydande mängder avfall med hög-mycket hög farlighet antas ha deponeras förväntas föroreningsnivån i mark kunna vara mycket stor. Eftersom området består av morän, som har en medelhög genomsläpplighet, antas nivån i grundvatten vara måttlig-stor. I ytvatten och sediment antas den också vara måttlig-stor eftersom Skärkeån rinner endast 10 m österut. Det låg en del synligt avfall i deponislätten vilket djur eventuellt skulle kunna skada sig på.

Spridningsförutsättningarna i mark och till grundvatten bedöms vara måttliga-stora eftersom att marken består av morän. Spridningsförutsättningar till ytvatten bedöms vara stora eftersom Skärkeån ligger endast 10 m bort och området ligger i en slänt ner mot ån. Spridningsförutsättningarna i ytvatten och sediment bedöms vara måttliga-stora eftersom flödet var relativt högt i ån.

Känsligheten i området bedöms vara måttlig eftersom deponin ligger ganska avskilt i ett skogsområde och inga bostäder eller dricksvattenbrunnar finns i närheten. Skyddsvärdet bedöms också vara måttligt eftersom inga utpekade naturvärden finns i närområdet.

Sammantaget hamnar deponin i riskklass 2 p.g.a. att föroreningsnivån antas vara mycket stor och risk finns för läckage till Skärkeån. Deponin bör utredas och eventuellt åtgärdas.

//Annika Molin 2015

185193	Rydöbruks industrideponi (2)	Icke-kommunal	Industri, kisaska, spånskivereste r	2	<p>Tungmetallerna som finns i kisaska har mycket hög farlighet.</p> <p>Föreningensnivån bedöms som mycket stor i mark, stor i grundvatten och måttliga i Nissan.</p> <p>Spridningsförutsättningarna bedöms som små till byggnader. Det skulle dock kunna finnas kisaska under byggnaderna på Övregård 1:36 om dessa uppfördes efter att kisaskan deponerats på området. Spridningsförutsättningarna bedöms som mycket stora i mark och grundvatten då det är mycket genomsläppliga jordarter i området. Spridningsförutsättningarna till och i Nissan bedöms som stora.</p> <p>I mark och grundvatten bedöms känsligheten som mycket stor då det endast är ca 40 meter till närmsta bostadshus. Det verkar även finnas stora grundvattenförekomster i området. Skyddsvärdet bedöms som måttligt då området inte har några ovanliga ekosystem i närheten. Skyddsvärdet för Nissan bedöms också som måttligt.</p> <p>Deponin har tidigare bedömts ligga i riskklass 1 men har i och med deponiinventeringen 2015 sänkts till riskklass 2. Det bedöms allvarligt att kisaska påträffats såpass nära bostäder men det är osäkert om området verkligen är en deponi. Ytterligare undersökningar av området behövs för att kunna avgränsa förekomsten av kisaska och för att utreda hur förorenat området är. Även andra utredningar och eventuella åtgärder kan behövas.</p>
191754	Landeryds deponi (A)	Kommunal	Hushålls, bygg, schaktmassor	2 (svag)	<p>Deponins innehåll och föroreningarnas farlighet: Deponin innehåller hushållsavfall från 1950-1960-tal. Det kan även ha deponerats industriavfall men inga uppgifter har bekräftat detta. Deponin är liten till ytan (cirka 700 m²) men mycket avfall ligger synligt vid markytan och är inte övertäckt. Deponin bedöms kunna innehålla en del föroreningar med hög till mycket hög farlighet. Föreningensnivån i marken bedöms vara stor och måttlig i grund- och ytvattnet i området.</p> <p>Känslighet och skyddsvärden: Känsligheten bedöms vara måttlig. Deponin ligger avskilt i skogen längs med en äldre skogsväg. Människor bedöms inte ofta uppehålla sig i området. Skyddsvärdet i marken bedöms vara stort och baseras på att det finns en våtmark med vissa naturvärden på deponin. I ytvatten och sediment bedöms skyddsvärdet vara måttligt.</p> <p>Spridningsförutsättningar: Måttliga spridningsförutsättningar i mark- och grundvatten eftersom marken består av morän som bedöms ha en måttlig genomsläpplighet. Stora spridningsförutsättningar till ytvatten eftersom ett vattendrag rinner nära deponin.</p> <p>Riskklassning: Begränsade uppgifter kring deponins utbredning och innehåll har framkommit under inventeringen. Eftersom mycket avfall ligger synligt i markytan och spridningsförutsättningarna är stora bedöms deponin utgöra en stor risk för människor och miljön. Deponin tilldelas därför en svag riskklass 2.</p>

191720	Landeryds deponi (B)	Kommunal	Hushålls, trädgårds, bygg, industri, schaktmassor	2 (svag)	<p>Deponin innehåller en del industriavfall samt hushållsavfall från 1960-talet. Industriavfallet består av metallslam från en mekanisk verkstad men även annat industriavfall kan förekomma. Hushållsavfall från denna period bedöms kunna ha hög-mycket hög farlighet. Industriavfallet bedöms också ha hög-mycket hög farlighet. Eldning av avfall har förekommit på deponin vilket kan ha gett upphov till PAH och dioxiner som har en mycket hög farlighet.</p> <p>Föroreningsnivån är svår att bedöma i denna fas. Deponin uppskattas ha en area på ca 2000 m² och en höjd på 6 m. Det gör den till en medelstor deponi. Föroreningsnivån antas därför vara stor i mark. Eftersom området består av morän som har en medelhög genomsläpplighet antas nivån i grundvattnet vara måttligt. I ytvatten och sediment antas den vara stor eftersom deponin ligger alldeles intill ett våtmarksområde (Linnås damm) med en å (Västerån) som rinner genom våtmarken.</p> <p>Spridningsförutsättningarna i mark och till grundvatten bedöms vara måttliga eftersom att marken består av morän. Spridningsförutsättningar till ytvatten bedöms vara stora eftersom Linnås damm och Västerån ligger direkt sydöst om deponin. Eftersom området sydöst om deponin även består av en våtmark är det möjligt att mycket som lakas ut från deponin även fastnar i våtmarken. Spridningsförutsättningarna i våtmarker är ofta begränsad. Dock verkade, efter observationer vid platsbesök, vattenflödet genom våtmarken vara ganska högt och vattnet i ån strömmade relativt kraftigt.</p> <p>Känsligheten i området bedöms vara måttligt eftersom deponin ligger ganska avskilt och inga bostäder eller dricksvattenbrunnar finns i närheten. Skyddsvärdet i mark bedöms vara måttligt-stort då deponin ligger inom ett våtmarksområde som bedöms ha vissa naturvärden. I ytvatten och sediment bedöms skyddsvärdet vara måttligt eftersom inga särskilda naturvärden finns utpekade.</p> <p>Sammantaget får deponin en svag riskklass 2. Spridningsrisken till Linnås damm och Västerån bedöms vara stor. Deponin bör utredas och eventuellt åtgärdas.</p>
106312	Landeryds deponi (C)	Kommunal	Hushålls, trädgårds, bygg, industri, schaktmassor	2 (svag)	<p>Deponin innehåller en del industriavfall samt hushållsavfall från 1970-talet. Dokumenterat industriavfall utgörs av metallslam från en mekanisk verkstad men även annat industriavfall kan förekomma. Hushållsavfall från denna period bedöms kunna ha hög-mycket hög farlighet. Industriavfallet bedöms också ha hög-mycket hög farlighet. Eldning av avfall har förekommit på deponin vilket kan ha gett upphov till PAH och dioxiner som har en mycket hög farlighet.</p> <p>Föroreningsnivån är svår att uppskatta i denna fas. Deponin var relativt liten (ca 1000m² och 3 m hög) men eftersom det inte behövs stora mängder med föroreningar av hög farlighet för att nivån ska bli stor antas föroreningsnivån kunna vara stor i mark. Eftersom området består av morän som har en medelhög genomsläpplighet antas nivån i grundvatten vara måttlig-stor. I ytvatten och sediment antas den vara låg-måttlig. En del avfall låg synligt i kanten av deponin. Viss risk finns att djur skadar sig på detta.</p> <p>Spridningsförutsättningarna i mark och till grundvatten bedöms vara måttliga eftersom marken består av morän. Ca 10 m norr om deponin ligger ett myrmarksområde och läckage dit bedöms troligt. Spridningen i myrmarken är troligtvis låg och mycket av föroreningarna stannar förmodligen kvar i marken. Spridningsförutsättningar till ytvattendrag bedöms vara måttliga då närmsta ytvatten rinner ca 150 m söderut (Linnås damm) samt ca 220 m österut</p>

					(bäck).
					<p>Känsligheten i området bedöms vara måttlig eftersom deponin ligger ganska avskilt och inga bostäder eller dricksvattenbrunnar finns i närheten. Skyddsvärdet i mark bedöms vara stort då deponin ligger vid ett myrmarksområde där det bedöms finnas höga naturvärden. I ytvatten och sediment bedöms skyddsvärdet vara måttligt eftersom inga särskilda naturvärden finns utpekade.</p> <p>Sammantaget får deponin en svag riskklass 2. Läckage från deponin bör utredas, speciellt med tanke på det höga naturvärdet i det angränsande myrmarksområdet. Deponin bör utredas och eventuellt åtgärdas..</p>
191716	Nyarps deponi (A)	Kommunal	Hushålls, trädgårds, bygg	3	<p>Deponin innehåller hushållsavfall från innan 1960-talet när kemikalieanvändningen i hemmen inte var särskilt omfattande. En snickerifabrik har funnits i närområdet som kan ha bidragit med avfall till deponin men annars har det funnits få industrier i området. Föroreningarnas farlighet antas därför vara måttliga-höga.</p> <p>Föroreningsnivån är svår att uppskatta i denna fas. Deponering skedde nerför en slänt mot Nissan. Deponins area är ca 600 m² och slänten har en höjd på ca 3-4 m. Eftersom deponin bedöms ha varit liten antas föroreningsnivån vara måttlig i mark. Marken i området består av svämsediment, som är ett genomsläppligt material, och nivån i grundvatten antas därför också vara måttlig. I ytvatten och sediment bedöms nivån vara liten.</p> <p>Spridningsförutsättningarna i mark och till grundvatten bedöms vara stora då marken består av svämsediment. Eftersom deponin ligger i en slänt ner mot Nissan och avståndet endast är ca 5 m bedöms spridningsförutsättningarna till ytvatten och sediment också vara stora. I ytvatten och sediment bedöms de vara måttliga eftersom betydande utspädning förväntas ske i Nissan.</p> <p>Känsligheten i området bedöms vara måttlig eftersom deponin ligger ganska avskilt och inga dricksvattenbrunnar finns i närheten. Ett mindre bostadsområde finns ca 150 m bort men skog ligger mellan. Det bedöms inte speciellt troligt att människor vill uppehålla sig i deponislänten. Undantaget skulle kunna vara fiskare som vill ta sig ner till Nissan. Skyddsvärdet bedöms vara måttligt eftersom inga särskilda naturvärden finns utpekade i området.</p> <p>Sammantaget hamnar deponin i riskklass 3. Föroreningsnivån bedöms inte vara speciellt stor och ingen hög känslighet eller höga skyddsvärden finns i närheten av deponin.</p>
106184	Nyarps deponi (B)	Kommunal	Hushålls, trädgårds, bygg	3	<p>Deponin innehåller hushållsavfall från 1960- och 70-talet. Hushållsavfall från denna period bedöms kunna ha hög-mycket hög farlighet. Eldning av avfall har förekommit på deponin vilket kan ha gett upphov till PAH och dioxiner som har en mycket hög farlighet.</p> <p>Föroreningsnivån är svår att bedöma i denna fas. Deponin bedöms vara medelstor med en area på ca 2000m² och en höjd på ca 3-4 m. Föroreningsnivån antas därför vara stor i mark. Eftersom området delvis består av isälvsediment som har en hög genomsläpplighet antas nivån i grundvatten vara måttlig-stor. I ytvatten och sediment antas den också vara måttlig-stor eftersom deponin ligger alldeles intill en mindre bäck.</p> <p>Spridningsförutsättningarna i mark och till grundvatten bedöms vara mycket stora eftersom området delvis består av isälvsediment. Deponering skedde i en gammal grustäkt men</p>

även en bit in i ett angränsande våtmarksområde norr om deponin. Spridningsförutsättningarna i våtmarken antas vara begränsade. Spridningsförutsättningar till ytvatten bedöms vara stora eftersom en bäck rinner några meter norr om deponin. I ytvatten och sediment bedöms spridningsförutsättningarna vara måttlig p.g.a. att flödet var lågt i bäcken.

Känsligheten i området bedöms vara måttlig eftersom deponin ligger ganska avskilt och inga bostäder eller dricksvattenbrunnar finns i närheten. Skyddsvärdet i mark bedöms vara måttligt-stort då deponin ligger inom ett våtmarksområde som bedöms ha vissa naturvärden. I ytvatten och sediment bedöms skyddsvärdet vara måttligt eftersom inga särskilda naturvärden finns utpekade.

Sammantaget hamnar deponin i riskklass 3. Området är troligen förorenat men exponeringsrisken bedöms vara relativt låg i dagsläget.

106179	Jälluntoftas AFA	Kommunal	Hushålls, trädgårds, bygg	3	<p>Deponins innehåll och föroreningarnas farlighet: Deponin är liten till ytan. Cirka 400 m². Deponin innehåller hushållsavfall från 1960-1970-talet. Avfallet bedöms med stor sannolikhet ge upphov till föroreningar med hög till mycket hög farlighet. Föroreningsnivån i marken bedöms vara stor och måttlig i grund- och ytvattnet.</p> <p>Känslighet och skyddsvärden: Både känslighet och skyddsvärden bedöms vara måttliga. Det är långt till närmsta bostad och avskilt i skogen. Ingen utpekad skyddsvärd natur finns på deponi men inom 300 meter finns två skyddsvärda våtmarken varav den ena finns inom ett pågående naturreservatbildande. Områdena bedöms inte ligga inom påverkanområde av deponin.</p> <p>Spridningsförutsättningar: Måttliga spridningsförutsättningar i mark- och grundvatten. Jordarter med måttlig spridningsrisk dominerar i området. Till ytvatten bedöms spridningsförutsättningarna vara stor. Det finns ett grävt dike strax nedanför deponin som såg ut att vara påverkat av lakvatten. Det finns en sjö cirka 250 meter från deponin dit eventuellt lakvatten kan spridas.</p> <p>Riskklassning: Deponin innehåller hushållsavfall från 1960-1970-tal och även troligen byggnadsavfall och trädgårdsavfall. Deponin innehåller med stor sannolikhet föroreningar med hög till mycket hög farlighet. Deponin är liten till storlek och föroreningarna ligger troligen relativt bundet i marken, även om spridningsförutsättningarna till ytvatten bedöms vara stora. Platsen ligger avskilt och risken för människor och miljön bedöms vara måttlig. Deponin tilldelas därför riskklass 3 – Måttlig risk för människor och miljön.</p>
106128	Unnaryds AFA (A)	Kommunal	Hushålls, trädgårds, bygg	3	<p>Deponins innehåll och föroreningarnas farlighet: Deponin är liten till ytan (cirka 700 m²) och var verksam fram till 1960-talet. Det är oklart när det började deponeras på deponin men troligtvis någon gång under 1950-talet. Det har inte framkommit några detaljer kring vad för avfall som tillförts deponin. Men eftersom det var ett kommunalt utplag har det med stor sannolikhet främst deponerats hushålls-, trädgårds- och byggnadsavfall från bygden. Avfallet bedöms kunna ge upphov till föroreningar med hög till mycket hög farlighet. Föroreningsnivån i marken bedöms vara måttlig eftersom deponi är liten till ytan.</p> <p>Känslighet och skyddsvärden: Deponin ligger utanför Unnaryds tätort och avskilt i ett skogsparti. Människor vistas inte ofta på deponin. Ingen skyddsvärd natur finns på deponin. Känslighet och</p>

---

skyddsvärden bedöms vara måttliga.

Spridningsförutsättningar:

Stora spridningsförutsättningar i mark- och grundvatten på grund av genomsläppliga jordarter. Måttliga spridningsförutsättningar till ytvatten då Kroksjön finns cirka 100 meter från deponin.

Riskklassning:

Deponin tilldelas riskklass 3 – måttlig risk för människor och miljön. Riskklassningen motiveras av att deponin troligen innehåller föroreningar med hög till mycket hög farlighet men föroreningsnivåerna är måttliga på grund av att deponin är relativt liten. Det bedöms inte finnas någon direkt risk för människor eller miljön i dagsläget.

Bilaga 2

Tabell 3. Samtliga objekt som fanns med på listan vid urval av deponier 2015 samt nytillkomna efter inventeringen. I tabellen redovisas om deponierna har fått nya namn, vilken status de har (inventerade, ej inventerade eller pågående) samt eventuell kommentar.

Id	Ursprungliga namn	Namn	Status	Kommentar
106189	Drängsered AFA	Drängsereds deponi	Inventerad	
106137	Gammalsbo deponi Rydöbruk	Gammalsbos AFA	Inventerad	
106179	Jälluntofta AFA	Jälluntoftas deponi	Inventerad	
191754	Ny	Landeryds deponi (A)	Inventerad	
191720	Landeryd	Landeryds deponi (B)	Inventerad	
106312	Landeryd	Landeryds deponi (C)	Inventerad	
191716	Nyarp AFA (A), (B)	Nyarps deponi (A)	Inventerad	
106184	Nyarp AFA (A), (B)	Nyarps deponi (B)	Inventerad	
106185	Rydöbruk AFA (A)	Rydöbruks AFA	Inventerad	
106135	Papyrus/rydöbruk industritipp	Rydöbruks industrideponi (1)	Inventerad	
185193	Rydöbruk AFA (B)	Rydöbruks industrideponi (2)	Inventerad	
106175	Torups AFA	Torups AFA	Inventerad	
106173	Unnaryds AFA	Unnaryds AFA (B)	Inventerad	
106128	Unnaryds trävaru AB	Unnaryds AFA (A)	Inventerad	
Ej identifierad	Kinnareds ARV	Kinnareds deponi	Ej inventerad	Information i bilaga 3
Ej identifierad	Nyarp AFA (A), (B)	Nyarps deponi (C)	Ej inventerad	Information i bilaga 3
Ej identifierad	Ny	RyABs spånskivedeponi	Ej inventerad	Information i bilaga 3
Ej identifierad	Ny	Femsjös deponi	Ej inventerad	Information i bilaga 3
Ej identifierad	Ny	Brännös deponi	Ej inventerad	Information i bilaga 3
106188	Borabo AFA, Skjutbana	Borabos AFA	Pågående	Inventeras ej

Bilaga 3

Tabell 4. Deponier som inte har kunnat inventeras. Samtlig information som framkommit under inventeringens gång presenteras i tabellen.

Namn	Information	Ungefärlig lokalisering
Kinnareds deponi	<p>1958: Vid ett sammanträde med hälsovårdsnämnden i Torup och Kinnareds sockenförening framkom att det från flera håll påtalats att en stor olägenhet råder i samhället, på grund av att ej någon ordnad avstjälpningsplats finnes. Det bestäms att hälsovårdsnämnden snarast ska försöka avhjälpa detta missförhållande.</p> <p>1958: Arrendekontrakt: På lönebostället Kyrkebol i Kinnareds socken invid skogsväg upplåter Torups pastorat ett område om ca 500 m² till Torups kommun att använda som avstjälpningsplats för Kinnareds samhälle. Arrendetiden omfattar en tid av tio år fr.o.m. den 1 januari 1959 t.o.m. den 31 december 1968. Väg till avstjälpningsplatsen underhålls av kommunen. Avstjälpningsplatsen iordningställes och underhålls på bekostnad av kommunen. Området får endast användas för uppsamlade av icke brännbart avfall. Tillsyn ska utföras av kommunen.</p> <p>1959: Från hälsovårdsnämndens inspektion framgår att platsen är avlägset belägen i skogen och kan ej anses utgöra någon sanitär olägenhet. Dock kan påpekas att avstjälpning av matrester o.d. inte sker tillräckligt koncentrerat.</p> <p>1961: Enligt överenskommelse skulle tömning av ej brännbart material få ske i en mosshåla, belägen i anslutning till skogsväg å löneboställets skog. Den samling av burkar o.d. som förekom 1958 var relativt blygsam, och kunde motivera en fortlöpande deponering. Vid besök på deponin 1961 av person från pastoratet fann denne att för bekvämlighets skull har materialet ej deponerats på anvisad plats i mosshålan, utan ovanför denna i anslutning till vägen. Även att platsen översvämmades med flera kubikmeter av högst brännbart material (träåldor, pappcylindrar o.d.) som tydligen blivit dolt av traktens företag. Detta ansågs rent kriminellt och som ett svineri utan like. Pastoratet begär omedelbara åtgärder från kommunen.</p> <p>1962: Efter inspektion på platsen av kommunen konstaterades att deponin används av ortens industrier till tömning av bl.a. brännbart material. Framtida tömning på platsen förbjöds därefter och platsen utjämnades med pinnmo för att dölja avfallsmassorna. Platsen är numera i ett prydligt skick och bör i sitt nuvarande skick fylla sin plats som virkesupplag.</p>	<p>Deponin ska ligga på fastigheten Kyrkebol 1:1, sydväst om Kinnareds samhälle. Exakt lokalisering har inte lyckats få fram. Vid besök ute i fält syntes inga spår av deponin och platsen kunde därför inte identifieras.</p>

<p>Nyarps deponi (C)</p>	<p>1973: Från inspektion på Nyarps deponi (B) av Naturvårdsenheten på länsstyrelsen framgår att på avfallsupplaget deponeras hushålls- och byggnadsavfall. Avfallet är ej utplanat eller övertäckt. Lakvatten från deponin, vilken är helt utfylld, påverkar tydligt en bäck vid tippbranten. Deponin bör snarast stängas och ny plats undersökas, förslagsvis det nerlagda sandtaget som gränsar till nuvarande deponiområde.</p> <p>1973: Till Hylte kommun utarrenderar markägaren ett jordområde om ca ett hektar (gamla grustaget) beläget ca 200 m nordväst om riksväg 26 vid Nyarp. Följande villkor skall gälla: Området skall användas som avstjälningsplats för Nyby-Långarydsområdet vad avser avfall från jordbruk, byggen, trädgård och liknande, som ej har karaktären av hushållsavfall. Området skall förvaltas av Hyltes hälsovårdsnämnd. Grus och erforderliga täckningsmassor för avstjälningsplatsens skötsel får tagas ur markägarens grustag som ligger i anslutning till det arrenderade området. Väg till avstjälningsplatsen underhålles av Hylte hälsovårdsnämnd. Detta kontrakt gäller från den 1/1 1974 under ett år och förlänges automatiskt med ett år åt gången såvida inte någon av parterna sagt upp avtalet senast den 1/10.</p> <p>1975: Från länsstyrelsens inspektion på ny plats för avfallsupplag vid Långaryd, Nyarp framgår att beräknad avstjälning är 25 ton/år. Platsen bedöms vara torr och bra. Enligt beräkning är omfattningen av mindre karaktär. Opplåtelserna gäller deponering av byggnads- och trädgårdsavfall. Bedöms dock svårt att kontrollera då inhägnad och bevakning saknas. Övertäckningen är bristfällig. Åtgärder som bedöms behövas är att deponin ska inhägnas med bom som hålls låst. Den ska vara bemannad vid öppethållandetider. Regelbunden täckning ska ske. Öppen förbränning får ej förekomma. Avstjälningsplatsen bör hållas öppen endast för schaktmassor, trädgårds- och byggnadsavfall. Då deponering en gång upphör krävs återställning i form av skogsplantering.</p> <p>1983: Från miljö- och hälsoskyddsnämndens kartering framgår att deponierna är nedlagda och avslutade. I anslutning till byn har funnits tre avfallsupplag. Nyarps deponi (A): Platsen är belägen mellan det område kommunen anlägger en större infiltrationsanläggning och Nissan. Deponering har skett i en grustäkt innan de övriga deponierna i Nyarp togs i anspråk. Idag syns inga tecken på tidigare deponering. Nyarps deponi (B): (Nyarps 2:29) Upplag för i huvudsak hushållsavfall. Deponin användes från mitten av 50-talet fram till början av 70-talet. Området avvattnas via skogsdike till Nyarpsjön. Deponin ligger i en gammal grustäkt. Nyarps deponi (C): (Nyarps 2:29) Deponeringen har skett i en äldre grustäkt. Omkringliggande mossmark avvattnas via skogsdike till Nissan. Träd- och buskvegetation täcker större delen av deponiytan.</p> <p>2015: Från intervjuer framgår att deponin utgör det tredje av tre kända platser där deponering av avfall förekommit vid Nyarp. När Nya Nissastigen anlades togs grus ut från detta område. Hålan fylldes sedan igen med avfall från samhället. Vägen blev klar på 1960-talet och utfyllnaden började därefter och varade under några år. Det är osäkert om det varit en plats som godkänts av kommunen. Varje person fick själv åka till deponin med sitt avfall. Deponin var inte inhägnad och den var öppen ständigt. Avfallet kan bestå av allt möjligt från den tiden. Tror inte att eldning förekommit.</p>	<p>Deponin ska ligga någonstans öster om vägen mellan Nyarp och Landeryd samt nordväst om väg 26 (Nissastigen).</p>
<p>RyABs spånskivedeponi</p>	<p>2015: Från intervju framgår att deponin består av avfall från RyABs spånskivetillverkning. Ett sankmarksområde från spånskivefabrikens lokaler nästan ända fram till Femsjövägen, mellan Nissan och en grusväg har använts för deponering. Avfallet består av rester från tillverkningen. Spånskivorna behandlades med formalin och rester av detta finns troligen också i deponin. Även andra kemikalier kan ha använts då RyAB såg denna industri som lite av en testverksamhet där de kunde prova nya metoder.</p> <p>2015: Vid länsstyrelsens besök på platsen kunde inte konstateras några tydliga tecken på någon deponi. I området växer höga björkar och mycket sly. Området ligger precis intill Nissan. Inget synligt avfall påträffades. Någon avgränsning av deponin var inte möjlig. Det är svårt att säga säkert att det finns en deponi på platsen eftersom informationen endast kommer från muntliga uppgifter och inga spår av deponin kunde urskiljas.</p>	<p>Området ska ligga i Rydöbruk, direkt norr om Nissan mellan Femsjövägen och verksamhetsområdet ca 350 m västerut från Femsjövägen. Någon avgränsning av deponin har inte kunnat göras.</p>

Femsjös deponi	<p>1962: Från hälsovårdsnämndens årsberättelse framgår att avstjälpningsplats i Femsjö sköts av enskilda personer mot ersättning av kommunen.</p> <p>1967: I ett ärende från hälsovårdsnämnden framgår att deponin iordningställdes genom utjämning och påförsel av grusmassor.</p>	Platsen ska ligga någonstans i närheten av Femsjö. Information om mer exakt plats har inte kunnat tas fram.
Brännös deponi	Muntliga uppgifter har berättat om en misstänkt deponi i Brännö. Enligt uppgifter från länsstyrelsens MIFO-inventering av AB Brännö bomullsväveri och färgeri (Idag Smurfit Kappa Sverige AB) har byggnadsmaterial deponerats på intilliggande fastighet och områden runt verksamheten har fyllts igen med schaktmassor.	Den misstänkta deponin ligger på fastighet Brännö 1:2 cirka 300 meter sydväst från verksamheten Kappa Sverige AB.

